

hvorfor f.eks. et parti som Det Konservative Folkeparti, som jo har været med i tidligere vedtagelser, og som under andre politiske forhold naturligvis ville have stemt for denne dagsorden, nu i dag vælger at stemme imod. Det kan være, at De Konservative vil kvittere for det, jeg har sagt her, ved at undlade at stemme, og det vil jeg sådan set opfordre dem til. Det kan vel ikke være rigtigt, at Venstres bulldozermetoder gør De Konservative så angst, at de ikke tør stå ved deres tidligere politik.

Hans Christian Schmidt (V):

Det forhold, der har været diskuteret meget i dag, har været det økologiske råderum. Jeg har hørt en del ordførere og en del andre medlemmer sige, at det er den udvikling, der tilfredsstiller den nuværende generations behov uden at mindske fremtidige generations muligheder for at tilfredsstille deres behov. Hvis det er sådan, så vil jeg bare sige, så er det jo godt beskrevet, nemlig bæredygtig udvikling. Verdenskommissionen for Miljø og Udvikling har netop defineret bæredygtig udvikling på den måde.

Jeg mener, økologisk råderum-begrebet er overflødig, og det vil heller ikke være noget, befolkningen vil tage imod og gøre folkeligt.

Så skal jeg sige uden at komme ind på selve ministerens indlæg, at man siger, at fra Venstres side adskiller miljøpolitikken sig meget. Jeg skal kun ridse de punkter op, som afgørende indgik i det oplæg, jeg kom med fra Venstre. Vi talte om at genskabe tillid. Vi talte om forenkling og gennemsækelighed i lovgivningen. Vi talte om, at myndighederne og styrelser og ministerium skulle samles i én instans og være dem, der forhandler. Vi talte om sikring af grundvand. Vi talte om at inddrage landmændene, når man udpeger områder på deres marker. Vi talte om forenkling af regler og retssikkerhed, og vi talte om at vurdere, hvordan vi får mest ud af vore miljøkroner. Det står vi gerne ved. Det kendes vi gerne for. Det er, hvad Venstre har af opfattelse på miljøområdet.

Lad mig så til slut sige, at vedrørende forslaget om motiveret dagsorden har Venstre den holdning, at vi ikke kan stemme for. Vi stemmer imod. Jeg har givet redegørelsen for, hvorfor vi gør det, men her på falderebet vil jeg blot sige: Vi stemmer imod.

Niels J. Langkilde (KF):

I debatten kom vi også ind på de grønne afgifter, og jeg noterede med tilfredshed SF's udmelding: Den fulde virkning af CO₂-politikken får vi kun, hvis den gennemføres over et større område. Jeg tror, det var sådan, den lød. Det er altså et af de eksempler, hvor vi er gået foran og ikke får fuld valuta for de mange investeringer, vi gør i det. Jeg vil medgive, at der vil komme nogle miljøforbedringer på nogle virksomheder, når man laver nogle investeringer. Det var måske investeringer, der ville blive gjort alligevel, men der er andre tabere, og vi kan nævne papirindustrien som én af dem. Det betyder ikke, at der bliver produceret mindre papir i verden. Det betyder, at det bliver produceret uden for Danmark.

Så vil jeg godt følge op på ministerens snak om planlægning. Miljøministeren sagde, at han ikke kunne forstå modsætningen mellem planlægning og frihed. Vi er enige i, at planlægning er et meget vigtigt værktøj, og hvis vi tager et eksempel som udpegning af habitatområder, så er vi enige i, at det er en planlægning i at sikre nogle områder, sikre dyreliv, landskabsformer osv. – en meget helhedsorienteret beskyttelsesform. Den er vi helt tilhængere af. Det sikrer nogle områder. Det forebygger noget at planlægge. Ingen problemer i det, men det tager også friheden fra nogle. Og hvis vi gennemfører det planlægningsprincip totalt, som der er udsigt til nu, så går vi den forkerte vej.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, hvordan det er gået med hans opfølgning af oplysningskampagnen omkring habitat, som han efter samrådet lovede.

Til fru Elsebeth Gerner Nielsen: Det overrasker mig, at en tanke om at indføre en lovsikring af borgernes ret til at få at vide, hvad man gør ved deres ejendom, bliver afvist med en bemærkning om, at det vil være at sige, at demokratiet ikke virker. Hvis ikke vi skulle prøve at rette op ved lovgivning, hvor vi kan se den oplagte systemfejl, hvordan skal vi så rette op? Hvis vi bare siger, at vi ikke vil acceptere mistilliden, så er det som at slå termometret i stykker i stedet for at kurere sygdommen.

Så har vi haft en lang og spændende debat omkring det økologiske råderum. Jeg synes, konklusionen må blive, at det er det økologiske råderum for nye filosofiske eksperimenter på miljøområdet. Vi afklarer ikke nogen debat. Vi gør ikke noget lettere ved det begreb, og derfor stemmer vi imod den dagsorden, der nu er stillet af SF, S, De Radikale, Enhedslisten og CD.